పుస్తకం ఓ నేస్తం – పద్మవల్లి

నెలనెలా మీ కోసం.. ఓ మంచి పుస్తకం

The Time Keeper

"There is a reason why God limits our days. To make each one precious."

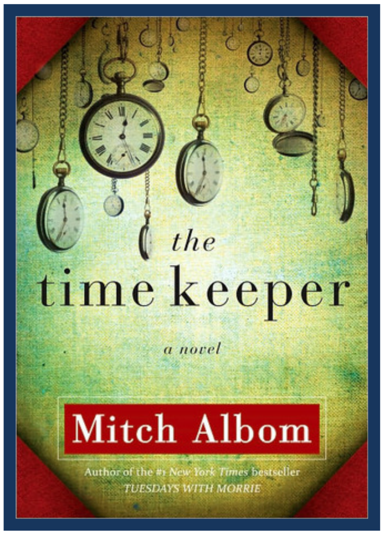

కాలం మనిషికి దేవుడిచ్చిన వరం. అది ఎవరికోసమూ ఆగదు. నిరంతరం ముందుకు సాగుతూనే ఉంటుంది. దాన్ని వెనక్కితిప్పే శక్తి గానీ, ఆపే శక్తి గానీ ఎవ్వరికీ లేదు. అది అందరికీ తెలిసినా సరే, ప్రతీ వాళ్ళకీ కాలాన్ని వెనక్కి తిప్పెయ్యాలనో, లేదా ముందుకు పరిగెట్టించెయ్యాలనో ఎపుడూ ఆరాటమే. ఆ ఆరాటంలో మనిషికి జీవించడం మర్చిపోయి, కాలం వెంట పరుగులు తియ్యడంతోనే సరిపోతుంది. రోజుకి ఇరవైనాలుగు గంటలు కాదు, నలభై ఎనిమిది గంటలున్నా సరే సరిపోతాయని భరోసా లేదు. ఆ పరుగుల్లోనే మన జీవితం అంతా గడిచిపోయిందనీ, వెనక్కి చూసుకుంటే తలుచుకుని మురిసిపోడానికీ, అపురూపంగా తడుముకోడానికీ మనవైన క్షణాలని మూటగట్టుకోలేదనీ తెలిసేసరికి చాలా ఆలస్యం అయిపోతుంది.

గతం గతః అనో, గతము తలచీ వగచే కన్నా సౌఖ్యమే లేదనో ఎవరి అనుభవాన్ని బట్టి వాళ్ళు నిర్వచించారు. అయితే గతమెన్నడూ గడిచిపోయినది కాదు. అది మనిషికి తన జీవితంలో గడిచిన అనుభూతులతో, భవిష్యత్తు మీద ఆశనీ, వర్తమానాన్ని గడిపే బలాన్నివ్వాలి. లేదా గతంలోని అనుభవాలు పాఠాన్ని నేర్పి, జీవితాన్ని సరిగా నడిపించుకునే వివేకాన్ని కలిగించాలి. ఒక రేడియో ప్రోగ్రామ్లో వ్యాఖ్యాత, ఎన్నో కష్టాలు, చేదు అనుభవాల తరువాత ఇపుడిపుడే సక్సెస్ పొందిన ఒక పాప్ గాయనిని ఇలా అడిగాడు. 'మీరు నడిచి వచ్చిన దురదృష్టకరమైన రోజులూ, దారులూ మీరు ఈరోజు ఈ స్థితిలో ఉండటానికి సహాయపడ్డాయి అనుకుంటారా, లేక అవి తలుచుకోడానికి కూడా ఇష్టపడరా?' అని అడిగితే ఆమె 'ఆరోజులు నాకెంతో స్ఫూర్తినిస్తాయి. అవి నాకు భవిషత్తు మీద ఆశని కలిగించాయి. ఈరోజు ఈస్థితికి నేను చేరుకోడానికి ఆ వైఫల్యాలే కారణం. వాటికి నేనెంతో ఋణపడి ఉంటాను' అని చెప్పిన జవాబు నాకు చాలా ఆశ్చర్యాన్ని, ఒకరకమైన ఇష్టాన్ని కలుగచేసింది.

కాలాన్ని లెక్కలు వేసుకుంటూ మన చేతిలో ఉన్న క్షణాలని మరచిపోతున్నవాళ్ళకోసం, మార్చలేని గతం తలుచుకుని వగస్తూనో, తెలియని భవిష్యత్తు కోసం ఎదురుచూస్తూనో, మనం మలుచుకోగలిగిన వర్తమానం విలువ గుర్తించడంలేదనీ, మనం ఇష్టపడేవాళ్ళనూ మనల్ని ప్రేమించేవాళ్ళను నిర్లక్ష్యం చెయ్యకుండా ప్రతీ క్షణాన్నీ జీవితాన్ని సంతృప్తిగా మలచుకోవాలనీ గుర్తుచేస్తూ Mitch Albom వ్రాసిన పుస్తకం The Time Keeeper. 'ప్రతీ పనికీ ఓ సరైన సమయం ఉంటుంది. ఏదీ ముందూ కాదు, ఆలస్యమూ కాదు.

ప్రతీదానికీ ఓ కారణం ఉంటుంది. అది అర్థం చేసుకుంటే అసంతృప్తులుండవు, చేజారిన క్షణాలుండవు' అంటూ మనిషికి కాలాన్ని లెక్కించడం అనేది శాపంగా ఎలా మారిందో, Father Time అనే అతని కథ ద్వారా చెపుతారు.

"As mankind grew obsessed with its hours, the sorrow of lost time became a permanent hole in the human heart."

అనగా అనగా ఇప్పటికి ఓ ఆరువేల ఏళ్ళకు ముందు డార్ అనే వ్యక్తి ఉండేవాడు. అతనే మొట్టమొదటగా టైం కనుక్కున్నవాడన్నమాట (Father Time). డార్, ఏలీ, నిమ్ ఈ ముగ్గురూ చిన్నప్పటి నుంచీ స్నేహితులు. చిన్నప్పటి నుంచీ డార్ కి, తను తీసుకునే వూపిరితో సహా ప్రతీదీ లెక్కపెట్టడం అలవాటు. డోర్ కి ఏంతో ఇష్టమయిన ఏలీతో పెళ్లయి, ముగ్గురు పిల్లలు పుట్టారు. వయసు పెరుగుతున్న కొద్దీ డోర్ కి అన్నిటినీ కొలిచే అలవాటు కూడా ఎక్కువయ్యింది. తనకి సంబంధించిన ప్రతీ విషయాన్ని, ఏదో ఒక లెక్కింపు తోనే గుర్తు పెట్టుకునేవాడు. ఎండా, నీడ, చీకటీ , వెలుతురూ, నీళ్ళూ ...ఒక్కటనేమిటి, కనిపించిన ప్రతీదాన్ని కొలవడం ఒక వ్యసనం అయిపోయింది. అందరూ అతన్ని పిచ్చోడు అనుకునేవారు. అతను నీడతో కాలాన్ని కొలవడం (సన్ డయల్), రాళ్ళను చెక్కి చంద్రుడిలో మార్పులు కొలవడం, గిన్నెకు చిల్లుపెట్టి నీళ్ళు కారుతుంటే సమయం లెక్కించడం లాంటి కొలత పనిముట్లు కనిపెట్టాడు.

నిమ్ తను కోరుకున్నట్టుగానే బలవంతుడయిన రాజయ్యాడు. అందర్నీ తన బానిసలుగా చేసుకున్నాడు. ప్రస్తుతం అతనికి స్వర్గానికి చేరగలిగేంత ఎత్తైన భవనం కట్టి, స్వర్గాన్ని కూడా ఆక్రమించుకోవాలన్న కోరిక. దానికోసం పగలూ రాత్రీ లేక్కలేనంతమంది బానిసలతో ఆ భవనం కట్టిస్తున్నాడు. నిమ్ కి డార్ దగ్గరున్న పనిముట్ల గురించి తెలిసింది. వాటితో తన భవనానికి ఇంకా శక్తి వస్తుందని, అవి తనకిమ్మని అడిగితే డార్ నిరాకరించాడు. అతనిని ఊరు విడిచి పొమ్మని ఆదేశించాడు నిమ్. డార్, ఏలీ ఇద్దరూ పిల్లల్ని డార్ తల్లిదండ్రుల దగ్గర వదిలేసి, ఊరవతల ఎక్కడో కొండల మీదకి వెళ్ళి ఉండసాగారు. అప్పుడు కూడా డార్ తన లెక్కలు మర్చిపోలేదు. రోజులు, నెలలు లెక్కిస్తూ కేలండర్ కూడా కనిపెట్టాడు.

కొన్నాళ్ళకు ఏలీ జబ్బు పడి, దానితో చాలా బాధపడి, క్షీణించి చివరి క్షణాల్లోకి చేరుకుంది. ఆమె బాధ చూస్తూ ఏమీ చెయ్యలేక డార్ బాధపడ్డాడు. అతనికి ఆమెని రక్షించుకోవాలంటే కాలాన్ని ఆపడమొక్కటే మార్గం అనిపించింది. నిమ్ కట్టిన భవనం మీదకి వెళ్ళి దేవుడితో మాట్లాడి కాలాన్ని ఆపమని అడగాలనుకుని, పరుగు పరుగున వెళ్ళి ఆ భవనం ఎక్కడం మొదలెట్టాడు. డార్ పరుగున వెళ్లడం చూసి, అక్కడున్న వేలమంది పనివాళ్ళూ స్వర్గం, భూమి కలిసే సమయం వచ్చేసిందేమో అని ఆత్రంతో మూకుమ్మడిగా తోసుకుంటూ ఎక్కడం మొదలెట్టారు. దానితో ఆ భవనం కంపించి, మొదలూ చివరా కాలిపోయి మధ్యభాగం ఒకటే గాలిలో వేలాడుతూ ఉండిపోయింది. అందరూ దానిమీద నుండి అన్నివైపులకీ విసిరెయ్యబడితే, డార్ విసురుగా ఒక పెద్ద చీకటి గుహలోకి విసిరేయబడ్డాడు.

ఏలీని రక్షించలేకపోయినందుకు బాధపడుతూ వెక్కి వెక్కి ఏడ్చాడు డార్. కొంచెం తేరుకుని చూసేటప్పటికి ఎదురుగా ఒక వృద్ధుడు కనిపించాడు. నువ్వు దేవుడివా అని డార్ అడిగితే, నేను దేవదూతను అని చెప్పాడు. 'నీకు తెలీకుండానే నువ్వు భూమి మీద ఉన్నప్పుడు ఒక పెద్ద తప్పుపని మొదలెట్టావు. అది నీ తరువాతి తరతరాల గతీ మార్చేస్తుంది. నీకు తెలీకుండా కాలాన్ని లెక్కించాలనీ, నీ అదుపులో ఉంచుకోవాలనీ అనుకున్నావు. ఒకసారి మనిషిలో రగిలిన కోరిక అక్కడితో ఆగకుండా, కార్చిచ్చులా చుట్టుముడుతుంది. అందులో చిక్కుకున్న మనిషి జీవించడం మర్చిపోతాడు. దీన్ని మొదలెట్టినందుకు ప్రతిగా నువ్వీ గుహలోనే ఉండు. నీకు చావు రాదు, ఆకలి దప్పులుండవు, వయసు పెరగదు.' అన్నాడు. 'నాకెందుకీ కోరని వరం' అన్నాడు డార్ దుఃఖంతో. 'పిచ్చివాడా ఇది వరం కాదు, శాపం. ముందుముందు నీకే తెలుస్తుందిలే' అన్నాడా దేవదూత. డార్ కన్నీళ్ళతో ఆ దేవదూత ఒక కొలను సృషించాడు. 'స్వర్గమూ భూమీ కలిసినప్పుడు నీకు విముక్తి

కలుగుతుంది. అప్పటివరకూ నువ్వు మొదలెట్టిన కాలాన్ని లెక్కించడం కలిగించే దౌర్భాగ్యాన్ని నీ చెవులారా విని తెలుసుకో' అని బదులిచ్చి మాయమయిపోయాడు దేవదూత.

ఆ గుహలోనుంచి బయట పడాలని డార్ విశ్వప్రయత్నాలు చేసాడు కానీ సాధ్యం కాలేదు. ఆ కన్నీళ్ళ కొలనులోనుంచి ఇంకా ఇంకా టైం కావాలని, ఉన్న టైం చాలడం లేదనీ, కాలాన్ని తొందరగా గడవమనీ, నెమ్మదిగా సాగమనీ ...ఇలా రకరకాలుగా వేడుకుంటూ, వాపోతూ వేలవేల గొంతులు వినిపించసాగాయి. డార్ చెవులు మూసుకున్నాకూడా వాటిని వినడం తప్పించుకోలేకపోయాడు. భార్యనీ పిల్లల్నీ తలుచుకుని కుమిలి ఏడ్చాడు. అతను ఆ గుహలో తన శాపవిమోచనం కోసం ఎదురు చూస్తూ, తన జీవితంలో తనవారితో గడిపిన ప్రతీ క్షణాలని గుర్తు చేసుకుంటూ, వాటిని ఆ గుహలో గోడల మీద బొమ్మల్లా గీసుకుంటూ, ఏడుస్తూ పిచ్చివాడిలా గడపసాగాడు. ఆ గుహలో పైనున్న ఒక రంధ్రంలోంచి చుక్కలుగా కారుతున్న నీరు, క్రిందపడిన నీరు ఘనీభవించి స్ఫటికలింగాలు (stalactites and stalagmites) ఏర్పడి, అవి నెమ్మదిగా కాలంతో పాటూ రెండు దిశల్లోనూ ఒకదాని వైపు ఒకటి పెరుగుతూ ఉన్నాయి.

“Man invents nothing God did not create first.”

డార్ ఆ గుహలో కెళ్ళి ఓ ఆరువేల సంవత్సరాలు గడిచాయి. తన కథలో ఆఖరుగా, ఏలీ చివరి క్షణాలకు గుర్తుగా ఓ కన్నీటి బొట్టుని గోడ మీద గీసాడు. దాని తరువాత అతనికి ఇక జీవితం అంటూ ఏమీ లేదు. అపుడు ఆ దేవదూత మళ్ళీ వచ్చాడు. గోడ మీద డార్ గీసిన కన్నీటిబొట్టుని ముట్టుకుంటే, అది నిజమైన నీటిబొట్టుగా మారింది. అప్పటికి గుహలో పెరుగుతున్న స్ఫటికలింగాల మధ్య కేవలం సూది దూరేంత ఖాళీ మాత్రమే ఉంది. ఆ ఖాళీని ఆ కన్నీటిచుక్కతో మూసేసాడు. అపుడు అది బంగారురంగు ఇసుకతో ఉన్న ఒక చిన్న అవర్ గ్లాస్ గా మారిపోయింది. దాన్ని డార్ చేతిలో పెట్టి 'ఇందులో విశ్వంలోని క్షణాలన్నీ ఉన్నాయి. నువ్వు కాలాన్ని కంట్రోల్ చెయ్యాలని అనుకున్నావు కదా, నీకా శక్తి వస్తుంది. ప్రపంచంలోకి తిరిగి వెళ్ళు' అన్నాడు. దానికి డార్ 'ఇప్పటికే చాలా ఆలస్యమయింది. ఇంకెందుకూ' అని అడిగితే ' ఏదీ ఆలస్యమూ కాదు, ముందూ కాదు. ఎప్పుడు జరగాల్సింది అపుడే జరుగుతుంది. జీవితాన్ని అనుభవించకుండా కాలాన్ని లెక్కించడం నువ్వే మొదలు పెట్టావు. దాన్ని నువ్వు జీవితాన్ని సంతృప్తిగా గడపటానికి ఉపయోగించుకోలేదు. నీలాగే ఇంకా భూమి మీద చాలా మంది ఉన్నారు. వాళ్ళలో ఇంకా సమయం కావాలీ అనుకుంటున్నవాళ్ళని ఒకరిని, ఇక చాలు అనుకుంటున్నవాళ్ళని ఒకరినీ వెదుక్కో. వారికి ఇన్నేళ్ళలో నువ్వేం నేర్చుకున్నావో అది వాళ్ళకి నేర్పు. అపుడు నీకు విముక్తి కలుగుతుంది' అన్నాడు. వాళ్ళెవరో నాకెలా తెలుస్తుందీ అనడిగితే, వాళ్ళ దయనీయమైన గొంతులు విను, నీకే తెలుస్తుంది అన్నాడు. ఇది కూడా గుర్తుంచుకో. 'దేవుడు మనిషి జీవితకాలాన్ని నిర్ణీతం చెయ్యడానికి కూడా ఒక కారణం ఉంది. అది నీకింకా తెలియాల్సి ఉంది' అని చెప్పి మాయమయిపోయాడు.

ఇంతలో కొలను లోనుండి డార్ కి రెండు గొంతులు వినబడ్డాయి, ఒకటి ఒక వృద్ధుడిది 'ఇంకో జీవితకాలం' అనీ , 'దాన్ని ఆపెయ్యి' అంటూ ఓ అమ్మాయి గొంతూ వినబడ్డాయి. అతనికి ఏమీ అర్థం కాలేదు. ఇంతలో ఆ గుహా కొలనూ అన్నీ మాయమయి, ఒక సుడిగాలి అతన్ని చుట్టి విసిరేసింది. కళ్ళు తెరిచేసరికి అతను భూమి మీద ప్రస్తుతకాలంలో ఉన్నాడు. చేతిలో అవర్ గ్లాస్ అలానే ఉంది. అయితే

దాన్ని అడ్డంగా తిప్పి పట్టుకున్నప్పుడు అందులోని ఇసుక జారటం ఆగిపోడమే కాకుండా, చుట్టూ ఉన్న ప్రపంచమంతా ఎక్కడిదక్కడ దాదాపు స్థంబించిపోవడం గమనించాడు. మళ్ళీ దాని నిలువుగా చేస్తే యధావిధిగా అన్నీ కదలటం మొదలెట్టాయి. దాంతో తను ఆ అవర్ గ్లాస్ తో కాలాన్ని ఆపగలుగుతున్నాను అని అతనికి అర్ధం అయింది. తనకు కొత్తగా వచ్చిన కాలాన్ని ఆపగలిగే శక్తిని డార్ తనకు అనుకూలంగా ఉపయోగించుకున్నాడు. కాలం కదలటం ఆపేసి, చుట్టూ ఉన్న పరిసరాల్నీ, మనుషుల్నీ పరిశీలించాడు. చదవటం, వ్రాయటం నేర్చుకున్నాడు. లైబ్రరీల్లో కూర్చొని చదివి మనిషి సాధించినవన్నీ తెలుసుకున్నాడు. తనకాలం నుండి ఇప్పటికి ప్రపంచం ఎంతో మారిందని అర్ధం చేసుకున్నాడు. ప్రపంచాన్ని గమనిస్తూ ఎన్నో ప్రదేశాలు తిరిగాడు. ఎక్కడికెళ్ళినా అతన్ని గడియారాలని పరిశీలించే ఆసక్తి మాత్రం వదల్లేదు. కాలాన్ని కొలవడం తనే కనిపెట్టి ఉండొచ్చు కానీ తన తరువాత ఏందరో దాన్ని ఎన్నో రకాలుగా మార్చి, లెక్కలేనన్ని గడియారాలు కనిపెట్టారని అర్ధం అయింది. తను చేసిన దానికి వేల ఏళ్ళు గుహలో బందీ అయినట్టుగా, కాలాన్ని కొలిచే ప్రతీవాళ్ళకీ ఏదన్నా శిక్ష ఉండే ఉంటుందా అని అతనికి ఒక సందేహం వచ్చింది. అలా తిరుగుతూ అట్లాంటిక్ సముద్రపు ఒడ్డుకు చేరుకున్నాడు. అక్కడ గాలిలో అలలపై తేలుతూ దూరంనుండీ అతనికి గుహలో వినిపించిన వృద్ధుడి గొంతూ, అమ్మాయి గొంతూ వినిపించాయి. తను వెదుకుతున్నవాళ్ళు వాళ్ళిద్దరే అని అతనికి అనిపించింది. వెంటనే సముద్రంలోకి దూకి ఆ గొంతులు వినవచ్చిన దిశగా ఈదటం మొదలుపెట్టాడు. మరునిమిషంలో న్యూయార్క్ లో మన్ హాటన్ ఒడ్డున తేలాడు. ఈ కాలానికి తగినట్టు వేషం మార్చుకున్నాడు. తను సంపాదించిన జ్ఞానంతో ఒక పెద్ద గడియారాల షాపులో ఉద్యోగం సంపాదించుకున్నాడు. తను కలవాల్సిన ఇద్దరి కోసం ఎదురుచూడడం మొదలుపెట్టాడు.

"Mankind is connected in ways it does not understand— even in dreams."

శారా (Sara Lemon) పదిహేడేళ్ళ అమ్మాయి. హైస్కూల్లో సీనియర్ ఇయర్ (12th) స్టూడెంట్. చదువులో చురుకైన, తెలివైన అమ్మాయి. ఆమె తల్లిదండ్రులు ఆమె చిన్నప్పుడే విడిపోయారు. తండ్రి వేరే పెళ్లి చేసుకుని దూరంగా వెళ్ళిపోతే, శారా తల్లి లోరేన్ తో ఉంటుంది. మొదట్లో శారా తల్లితో బాగానే ఉన్నా, పెద్దదవుతున్న కొద్దీ అందరు తల్లీకూతుళ్ళలాగే వీరిద్దరి మధ్యా దూరం పెరిగింది. లోరేన్ ఎంత ప్రేమగా ఉండాలని ప్రయత్నించినా శారా తల్లి పట్ల నిర్లక్ష్యంగానే ఉంటుంది. తల్లి మీద కన్నా సంవత్సరానికోసారి పలకరించని తండ్రి మీదే శారాకి ఆశ ఎక్కువ. తల్లి ఆమె స్నేహితులతో తండ్రి బాధ్యతారాహిత్యం మీద చేసే ఫిర్యాదులు అంటే శారాకి విసుగు. తండ్రి తమని వదిలెయ్యడానికి తల్లే కారణమేమో అనిపించేది శారాకి. శారా మిగిలిన అమ్మాయిలతో పోలిస్తే అందంగా ఉండదు. దానికి తోడు ఆమెది కొంచెం భారీకాయం. సాధారణంగా ఎక్కువ తెలివైన పిల్లల్ని గ్రూప్ లో దూరం పెట్టినట్టుగానే, శారాని కూడా క్లాస్లో అందరూ దూరం పెట్టారు. పైగా ఆమె ఆకారం మీద ఎదురుగానే జోక్స్ వేసి నవ్వుకునేవారు. దానితో స్కూల్లో కూడా ఎవరూ ఫ్రెండ్స్ లేకుండా శారా ఒంటరిగానే గడిపేది.

ఒక హోమ్ లెస్ షెల్టర్లో శారా వీకెండ్స్ లో వాలంటీర్ చేసేది. అక్కడకి వాలంటీర్గా వచ్చే, శారా స్కూల్లోనే చదివే ఈథన్ అనే అందమయిన అబ్బాయి పరిచయమయ్యాడు. మామూలుగా అయితే అంతటి అందగాడు, చలాకీ అయినవాడు అసలు శారాని కళ్ళెత్తి చూసుండేవాడు కాదు. అలాంటిది అతను పలకరించడం శారాకి అపురూపంగా అనిపించింది. అప్పటి నుండి ప్రతీవారం అతనితో మాట్లాడటం కోసం టైం ఎంత తొందరగా గడుస్తుందా అని ఎదురుచూడసాగింది. ఈథన్ సరదా మాటల బట్టి అతనికీ తనంటే ఇష్టమే అనుకుంది. ఒకసారి ఎక్కడైనా సరదాగా బయట కలుద్దామని అనుకున్నారు, కానీ కలవాల్సిన సమయానికి వేరే పని వల్ల రాలేనని ఈథన్ టెక్స్ట్ పంపాడు. అతన్ని కలవడానికి రోజులు, క్షణాలు లెక్కిస్తూ ఉన్న శారా నిరాశపడినా పడినా సర్దిపుచ్చుకుంది. ఎపుడూ లేనిది కూతురు శ్రద్ధగా తయారవడం, హడావిడి పడటం చూసిన తల్లికి అది బాయ్ ఫ్రెండ్ వ్యవహారం అని అర్ధమయ్యింది. శారా తల్లితో బాయ్ ఫ్రెండ్ విషయమే కాదు, అసలే విషయమూ చర్చించదు. తల్లికేమో కూతురు కూడా తనలా అయోగ్యుడిని ఎన్నుకోకూడదని కోరిక. ఆ తరువాత మళ్ళీ

కొన్ని రోజులకి, తన అంకుల్ షాప్ దగ్గరకు వచ్చి కలవమని శారాకి అడిగాడు ఈథన్. అక్కడ ఖాళీగా ఉన్న షాపులో ఇద్దరూ కాసేపు వోడ్కా తాగుతూ, సరదాగా కబుర్లు చెప్పుకుంటూ గడిపారు. ఈథన్ కొంచెం చనువు తీసుకుని ముద్దుపెట్టుకుంటే శారాకి బానే ఉన్నా, అతను ఇంకాస్త చొరవ తీసుకోబోతే వారించింది. ఒకసారి ఎపుడో ఈథన్ మాటల్లో ఒక సినిమాలో హీరో పెట్టుకున్న స్పెషల్ వాచ్ గురించి వర్ణించి చెప్పి, ఎప్పటికయినా అలాంటిది తానొకటి కొనుక్కోవాలని అనుకుంటున్నట్టు చెప్పాడు. అది గుర్తొచ్చి తొందరలో రాబోయే క్రిస్మస్ కి అతనికి ఇష్టమయిన వాచ్ బహుమతిగా ఇచ్చి ఆశ్చర్యపరచాలని అనుకుంది. క్రిస్మస్ కోసం ఆత్రుతగా ఎదురుచూడసాగింది.

"Holding on to things will only break your heart."

విక్టర్ (Victor Delamonte) ఎనభయ్యారేళ్ళ వయసున్న బిజినెస్ మేన్. ప్రపంచంలోని అత్యంత ధనికుల జాబితాలో పద్నాలుగో స్థానంలో ఉన్నవాడు. అతను ఫ్రాన్స్లో ఒక పేదకుటుంబంలో పుట్టాడు. చిన్నతనంలోనే తల్లిదండ్రులిద్దరూ చనిపోతే, అమెరికాలోని అతని అంకుల్ దగ్గరికి చేరాడు. దారిలో తినడానికి తెచ్చుకున్న రొట్టెలమూట కూడా ఓడలోని ఆకతాయిలు సముద్రంలోకి విసిరేస్తే కేవలం కట్టుబట్టలతోనూ, కాలే కడుపుతోనూ మిగిలిపోయినపుడు 'దేనితోనైనా ఎటాచ్మెంట్ పెంచుకుంటే దుఃఖం తప్పదు' అన్న పాఠం ఒంటబట్టింది. చదువుకుంటూనే స్కూలు రోజుల్నుంచే చిన్నచిన్న వ్యాపారాలు చేస్తూ, వాటి లాభాలతో రకరకాల క్రొత్త వ్యాపారాలు, పెట్టుబడులు మొదలు పెడుతూ, అంచెలంచెలుగా ఎదిగిపోయాడు. విస్తృతంగా పెరుగుతున్న వ్యాపారం, దేశదేశాల్లో ఇళ్ళూ, స్వంత జెట్ ప్లేన్స్ ... అతనికి దేనికీ లోటులేదు.

"Time moved man further from the simple light of existence and deeper into the darkness of his own obsessions."

విక్టర్ భార్య గ్రేస్, ఒకప్పుడు ఆమె అతని ఒక ఆఫీసులో చిన్న ఉద్యోగం చేసేది. ఆమెని ఇష్టపడి పెళ్లి చేసుకున్నాడు. మొదట్లో ఇద్దరూ ఎంతో ప్రేమగా అన్యోన్యంగా ఉంటూ, అన్ని పనులూ కలిసి చేస్తూ, కలిసి సమయం గడుపుతూ ఉండేవారు. రానురానూ విక్టర్ వ్యాపారాలు పెరుగుతున్న కొద్దీ, అతను ప్రయాణాల్లోనూ ఆఫీసులోనూ ఎక్కువ సమయం గడపటం, వ్యక్తిగత జీవితం కన్నా వ్యాపారానికి ప్రాముఖ్యతనివ్వడంతో ఇద్దరూ కలిసి గడిపే సమయం తగ్గిపోయింది. పిల్లలు లేకపోవటం వారిద్దరి మధ్యా దూరాన్ని ఇంకా పెంచింది. విక్టర్ కు ఎనభై ఆరేళ్ళు నిండుతుండగా లివర్ కేన్సర్ అని తెలిసింది. డాక్టర్లు అతనికి ఓ రెండు నెలలు మాత్రమే టైం ఉందని చెప్పారు. గ్రేస్ దిగులు పడినా, విక్టర్ ఎదురుగా ధైర్యం తెచ్చుకుని అతనికి తోడుగా ఉంది. అయితే, విక్టర్ దేనికీ అంత తేలిగ్గా లొంగిపోయేరకం కాదు. తన బిజినెస్లో చేసినట్టుగానే, సరైన ఎత్తులతో ఆట నడపాలనుకున్నాడు. రోగానికి రేడియేషన్లూ, కీమోలూ చేయించుకున్నాడు, అయితే అవి కేన్సర్ ట్యూమర్ పెరగటాన్ని ఆపగాలిగాయి కానీ కిడ్నీలు పాడయ్యాయి. దానితో డయలేషన్ చేసుకోవాల్సి వచ్చింది. దానితో గంటలు గంటలు వృధాఅవ్వడం తట్టుకోలేకపోయాడు. ఇలా మామూలుగా అందరిలాగే ట్రీట్మెంట్ తీసుకుంటూ, ఏదో మహత్తు జరుగుతుందని వేచిచూస్తూ కూర్చుంటే తను ఎప్పటికీ మృత్యువుని గెలవలేను అని అతనికి అర్ధమయ్యింది. తను సంపాదించిన పేరు ప్రతిష్టలూ, అనుభవించాల్సిన బిలియన్ల ఆస్తులూ ఉండగా, అన్నేళ్ళు సుఖవంతమయిన జీవితం గడిపినా అతనికి అపుడే చనిపోవాలనిలేదు. ఇలా సాధారణ పద్ధతుల్లో కాకుండా ఇంకేం చెయ్యగలనా అని ఆలోచించసాగాడు.

అలా ఆలోచిస్తున్న విక్టర్ కు అమరత్వం పొందాలన్న ఒక మహత్తరమయిన ఐడియా వచ్చింది. దాని గురించి అతను సేకరించిన వివరాల్లో న్యూయార్క్ శివార్లలో ఉన్న ఒక క్రయోనిక్ సంస్థ (మానవ కళేబరాల్ని ఫ్రీజ్ చేసి భద్రపరచడం) అతన్ని ఆకర్షించింది. మరునాడే అక్కడికి వెళ్ళి ఆ సంస్థ డైరెక్టర్ జెడ్ ని కలిసాడు. అది ఒక వేర్ హౌస్ లాంటి బిల్డింగ్. లోపల ఒక ప్రక్క లాబ్లో శవాలని ఫ్రీజ్ చేస్తారు. వెనుక విశాలమయిన హాలులో వరుసగా పేర్చిన పెద్ద ఫైబర్ గ్లాస్ సిలెండర్స్ ఉన్నాయి. ఒక్కో సిలెండర్ లోనూ ఆరు శవాల చొప్పున

ఫ్రీజ్ చేసి భద్రపరిచారు. జెడ్ విక్టర్ కి తమ సంస్థ గురించి వివరాలు చెప్పాడు. 'అక్కడ నివారణ లేని రోగాలతో చనిపోయిన శరీరాలని ఫ్రీజ్ చేసి, భద్రం చేస్తారు. ఎపుడో సైన్స్ అభివృద్ధి చెంది ఆ రోగాలకు మందులు కనుక్కున్నాక ఆ శరీరాన్ని మళ్ళీ అన్ ఫ్రీజ్ చేసి, జీవం పోసి ఆ రోగాన్ని ట్రీట్ చేస్తారు. అప్పుడపుడూ బంధువులొచ్చి విజిట్ చేసి వెళ్ళొచ్చు. అలా ఫ్రీజ్ చేసి ఉంచడానికి ఆ సంస్థ పెద్ద మొత్తంలో ఫీజు తీసుకుంటుంది.' విక్టర్ కి ఆ ఐడియా నచ్చింది. తనొక్కొక్కడికే ఒక సిలెండర్ ప్రత్యేకంగా కొనుక్కునే ఏర్పాటు చేసుకున్నాడు. ఈ ఏర్పాటు గురించి గ్రేస్ కి కూడా చెప్పదలచుకోలేదు. ఆమెకు మతవిశ్వాసాలు ఎక్కువ. విధిని అధిగమించాలనుకోవడం అనే ఊహ కూడా ఆమె అంగీకరించలేదని అతనికి తెలుసు. తన ఫ్యూచర్ గురించిన ఏర్పాట్లు ఎవరికీ చెప్పకుండా తనే చేసుకోవాలనుకున్నాడు.

విక్టర్ కి ఏ విషయం లోనూ ఓడిపోవటం అనేది నచ్చదని గ్రేస్ కి తెలుసు. అయితే ఇపుడు మృత్యువుతో చేస్తున్న పోరాటంలో ఓటమి తప్పదనీ, అది అతన్ని అసహనానికి గురిచేస్తున్నదనీ ఆమెకు తెలుసు. రోజుకీ రోజుకీ పెరుగుతున్న అతని చిరాకు, ఇంట్లో ఉన్నా ఒంటరిగా తన ఆఫీసు రూమ్ తలుపులు మూసుకుని గడపటం చూస్తున్నా, తను మాత్రం సహనంగా ఉండి తమ ఇద్దరికీ మిగిలున్న కొద్ది రోజులయినా అతన్ని సంతోషంగా ఉంచాలి అని నిర్ణయించుకుంది. అయితే ఒంటరిగా అతను తన ఇంకొక జీవితం కోసం ఏర్పాట్లు చేసుకుంటున్నాడని ఆమె అస్సలు ఊహించలేదు. తన క్రొత్త జన్మ కోసం ఏర్పాట్లు చేసుకుంటున్న విక్టర్ కి ఇంకో ఐడియా వచ్చింది. తను చచ్చిపోయాక ఎలాగూ ఫ్రీజ్ చేస్తారు. అప్పటికి తన అవయవాలు ఫెయిల్ అయిపోతాయి. అంతవరకూ ఆగకుండా కొంచెం ఆరోగ్యంగా ఉండగానే ఫ్రీజ్ చేస్తే, తను మళ్ళీ లేచేసమయానికి బాగుపడే అవకాశాలు ఇంకా మెరుగ్గా ఉంటాయి కదా అనుకున్నాడు. వాళ్ళ లేబ్ కి మిలియన్ల డాలర్లు డొనేషన్ ఇస్తానని ఆశ చూపించి జెడ్ ను దానికి ఒప్పించాడు.

విక్టర్ కు రోజర్ అనే ఒక నమ్మినబంటు ఉన్నాడు. అతను ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ స్వామిభక్తి వీడడు. విక్టర్ ప్లాన్స్ తెలిసిన వ్యక్తి ప్రస్తుతానికి అతనొక్కడే. విక్టర్ తన ఆఫీసులో తనకి నమ్మకమయిన లాయర్లను కలిసి తన ప్లాన్ వివరించి, తను డిసెంబర్ 31న ఫ్రీజ్ చెయ్యబడటానికి నిర్ణయించుకున్నానని చెప్పాడు. గ్రేస్ జీవించి ఉన్నంతకాలం ఆమెకి ఏ లోటూ రాకుండా సరిపోయినంత ఆస్తి ఆమెకు వ్రాసి, తను తిరిగి వచ్చేసరికి మళ్ళీ తన ఆస్తుల మీద అధికారం తనకి చెందేలా ఏర్పాట్లు చేయించుకున్నాడు. అలానే తను బ్రతికుండగానే చనిపోయినట్టుగా చెప్పి, ఫ్రీజింగ్ కి తీసుకువెళ్ళడానికి ఒక నమ్మకమయిన డాక్టర్ని కూడా కుదుర్చుకున్నాడు. వీళ్ళందరికీ ఆ ఏర్పాట్లు చెయ్యడానికీ, ఎక్కడా నోరెత్తకుండా ఉండటానికి పెద్దమొత్తంలో ముట్టచెప్పాడు. గ్రేస్ కు తెలియకుండా ఇవన్నీ చేస్తున్నందుకు కొంచెం గిల్టీగా ఫీలయ్యాడు విక్టర్. ఒకసారి అంతా ఆమెకు చెప్పెయ్యాలనుకున్నాడు, కానీ మళ్ళీ మనసు మార్చేసుకున్నాడు.

ఒకరోజు విక్టర్ మన్ హాటన్ లోని ఒక గడియారాల షాపుకి వచ్చి, తనకి అత్యంత పురాతనమైన చేతిగడియారం ఒకటి, ఎంత ఖరీదైనదయినా సరే కావాలని అడిగాడు. తను ఫ్రీజ్ అయ్యేముందు దాన్ని ఆపేసి చేతికి పెట్టుకుని, మళ్ళీ లేచినపుడు దాన్ని తిరిగి పనిచెయ్యించాలని అతని కోరిక. షాపు యజమాని తమ సేల్స్ మేన్ ఒకరు వాటిల్లో నిపుణుడని చెప్పి, అతనిని లోపలనుంచి పిలిచి విక్టర్ కి ఏంకావాలో చూపించమన్నాడు. ఆ సేల్స్ మేన్ విక్టర్ అడిగిన దాని గురించి కళ్ళు మూసుకు ఆలోచిస్తుంటే, విక్టర్ అసహనం చూసి షాపు యజమాని 'అతనికి ఏంటీక్ గడియారాల గురించి చాలా నాలెడ్జ్ ఉంది' అన్నాడు. 'అయినా సరే ఓ జీవితకాలం తీసుకోకండి దానికి. లేదా ఇంకో జీవితకాలం' అని జోక్ చేసాడు విక్టర్. ఇంకో జీవితకాలం అన్నమాట వినగానే సేల్స్ మేన్ కళ్ళు టక్కున తెరుచుకున్నాయి. పదిహేడో శతాబ్దంలో తయారయిన ఒక అందమైన వాచీని చూపించాడు సేల్స్ మేన్. అది ఫ్రాన్స్ లో తయారు చెయ్యబడింది. విక్టర్ 'నేను కూడా ఫ్రాన్స్ లోనే పుట్టాను' అనగానే, 'నాకు తెలుసు' అన్నాడు సేల్స్ మేన్. 'నీకెలా తెలుసు' అంటే, 'నీ గొంతును బట్టి చెప్పాను' అన్నాడు. తన ఉచ్చారణలో ఫ్రెంచ్ ఎక్సెంట్ లేదే అనుకున్నాడు విక్టర్, కానీ గడియారం గొడవలోపడి ఆ విషయం ఇక పట్టించుకోలేదు.

"Sometimes, when you are not getting the love you want, giving makes you think you will."

శారా మన్ హాటన్ లోని అదే గడియారాల షాపుకి, ఈథన్ కోసం వాచ్ కొనడానికి వచ్చింది. షాపు యజమాని ఆమెకు సహాయం చెయ్యడానికి సేల్స్ మేన్ ని లోపలినుంచి పిలిచాడు. శారా తను ఎలాంటి వాచ్ కోసం చూస్తుందో చెప్పి, దాన్ని ఎవరికోసం కొనాలనుకుంటుందో, అతనికి అదెంత ఇష్టమో ఆగకుండా చెప్పసాగింది. హటాత్తుగా ఒక వాచ్ లోని పక్షులు గంట గడిచిన గుర్తుగా పాడటం మొదలెట్టాయి. ఆ శబ్దం చిరాకనిపించి శారా 'దాన్ని ఆపు' అని విసుగ్గా అరిచింది. ఆ మాట వినగానే సేల్స్ మేన్ కు తను వెదుకుతున్న రెండో వ్యక్తి ఆమే అని అర్ధం అయింది. లోపలికి వెళ్ళి ఆమె అడిగినలాంటి వాచ్ తెచ్చి చూపించాడు. దాని ఖరీదెక్కువయినా అది చూసి ఈథన్ ఎంత సంతోషపడతాడో వూహించుకుని, దాన్ని కొని సంతోషంగా వెళ్ళిపోయింది. డార్ కి తను కలుసుకోవాల్సిన ఇద్దరు వ్యక్తులెవరో అర్ధం అయిన తరువాత, ఇద్దరి జీవితాలనీ రోజూ దగ్గరగా గమనించడం మొదలుపెట్టాడు.

"A heart weighs more when it splits in two; it crashes in the chest like a broken plane."

శారా ఎదురు చూస్తున్న క్రిస్మస్ వచ్చింది. క్రిస్మస్ ముందురాత్రి ఈథన్ ను కలిసి తను కొన్న గిఫ్ట్ ఇవ్వాలనుకుంది. వాళ్ళు షాపులో కలిసిన దగ్గర్నుంచి అతను ఆమెని తప్పుకుని తిరుగుతున్నాడు. ఒక షాపు పార్కింగ్ లాట్లో శారాని కలవడానికి ఒప్పుకుని, తనకి వేరే పార్టీ ఉన్నందున తొందరగా వెళ్లిపోవాలని చెప్పాడు. శారా అతనికి తను తెచ్చిన బహుమతి ఇచ్చి, అతనంటే తనకి ఎంతిష్టమో, అతని మీద తనకున్న ఫీలింగ్స్ చెప్పబోయింది. ఆమె చెప్పడం పూర్తి కాకుండానే నువ్వేం మాట్లాడుతున్నావో నీకు తెలుస్తుందా అన్నట్టు హేళనగా చూసాడు. అతని చూపు, ప్రవర్తనతో ఆమెకి విపరీతమయిన అవమానం, దుఃఖం కలిగాయి. ఉన్నట్టుండి హఠాత్తుగా మాయమైపోవాలనీ, భూమిలోకి కూరుకుపోవాలని అనిపించింది ఆమెకు. ఈథన్ ఆమె ఇచ్చిన బహుమతి విప్పి చూడకుండానే తిరిగి ఇచ్చేసి, ఆమెకు ఇంకేమీ మాట్లాడే అవకాశం ఇవ్వకుండానే వెళ్ళిపోయాడు. మళ్ళీ అతను తనని కలవడనీ మాట్లాడడనీ ఆమెకు అర్ధమయ్యింది. మళ్ళీ ఆమెకు తను ఒంటరిని, తండ్రితో సహా ఎవరికీ తను అక్కర్లేదు అన్న భావం క్రుంగదీసింది. అక్కడే ఆ చీకట్లో, చలిలో పార్కింగ్ లాట్ నేల మీద కూలబడి వెక్కివెక్కి గుండెలవిసేలా ఏడ్చింది. ఎప్పటికో నెమ్మదిగా లేచి ఈడ్చుకుంటూ ఇంటికి వెళ్ళి ఏడ్చి ఏడ్చి ఎప్పటికో నిద్రపోయింది. ఇంటికి వచ్చేటప్పటికి తల్లి ఇంట్లో లేకపోవడం శారాకి కొంత వూరటనిచ్చింది.

మరుసటిరోజు మళ్ళీ రాత్రి జరిగినది గుర్తుకు వచ్చి దుఃఖం వచ్చింది. ఈథన్ కి ఉత్తరం వ్రాసి తనకి ఇంట్లో ప్రాబ్లెంస్ వలన తను సరిగా లేననీ, తనతో ఏం మాట్లాడిందో గుర్తు లేదనో ఏదో చెప్పి సారీ చెప్పాలని అనుకుంది. దానితో అతను మళ్ళీ స్నేహంగా మాట్లాడతాడని అనుకుంది. అతని ఫేస్ బుక్ నుంచి ప్రైవేట్ మెసేజ్ పంపుదామని, అతని ఫేస్ బుక్ పేజ్ లోకి వెళ్ళింది. అక్కడ అతని లేటెస్ట్ పోస్ట్ చూసిన ఆమె కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగి, వొళ్ళంతా ఏదో సిక్ ఫీలింగ్ ఆవరించింది. ఆ పోస్ట్ లో 'శారా ఈరోజు నాతో నాటకం ఆడబోయింది. పోన్లే కదా అని ఎవరితోనన్నా మనం మంచిగా ఉంటే ఇలానే జరుగుతుంది.' అని హేళనగా వ్రాసాడు ఈథన్. దానికి జవాబుగా చాలామంది వ్యంగ్యంగా, చులకనగా ఆమె గురించి కామెంట్స్ వ్రాసారు. తనే మొదట చనువు తీసుకుని ఆమెను ముద్దుపెట్టుకున్న ఈథన్, తన గురించి అంత నీచంగా వ్రాయటం శారా వూహించలేకపోయింది. అంతే కాకుండా స్కూల్ మొత్తం అందరికీ కూడా విషయం తెలిసింది. అందరూ తనని ఇంకా చులకనగా చూస్తారు. శారాకి ఇక తను మళ్ళీ ఆ స్కూల్ కి వెళ్ళలేననీ, వాళ్ళెవరి ఎదుటా పడలేననీ అర్ధమయ్యింది. దానితో తన జీవితం ముగిసిపోయింది అనుకుంది. పిచ్చిపిచ్చిగా ఏడ్చింది. తనేం చెయ్యాలో ఎప్పుడు చెయ్యాలో ఆమె నిర్ణయించుకుంది

న్యూ ఇయర్ ఈవ్ వచ్చింది. బయటకి తనది సహజమరణంలా కనిపించాలని విక్టర్ కొన్నాళ్ళనుండీ డయాలసిస్ ఆపేసాడు. దానితో రోగం లక్షణాలన్నీ తిరగబెట్టాయి. నీరసపడి మంచం మీదే ఉన్నాడు. ప్రతీ సంవత్సరం విక్టర్ గ్రేస్ కలిసి ఒక ఛారిటీ సంస్థ చేసే వేడుకలకి వెళ్ళి పెద్ద మొత్తంలో వారికి విరాళం ఇస్తుంటారు. ఈ సంవత్సరం ఎవరిచేతైనా విరాళం పంపిద్దాం అన్న గ్రేస్ తో, 'లేదు నువ్వే వెళ్ళి స్వయంగా ఇస్తే నాకు తృప్తి. తరువాత కూడా ఈ సాంప్రదాయాన్ని నువ్వే సాగించాలి' అని చెప్పి బలవంతంగా ఆమెని వెళ్ళడానికి

ఒప్పించాడు. అయిష్టంగానే బయలుదేరిన ఆమెతో 'నువ్వొచ్చే వరకు నేనిక్కడే ఉంటాను. నాకేమీ పర్లేదు, నువ్వెళ్ళి రా' అని పంపించాడు. అయితే విక్టర్ అసలు ప్లాన్ వేరు. ఆమె బయటకి వెళ్ళగానే రోజర్ అతన్ని క్రయోనిక్ లాబ్ దగ్గరికి తీసుకు వెళతాడు. అప్పటికే డాక్టర్, లాయర్, జెడ్ అందరూ అతన్ని బ్రతికుండగానే ఫ్రీజ్ చెయ్యడానికి ఏర్పాట్లతో ఎదురుచూస్తూ ఉంటారు. గ్రేస్ తో అబద్ధం చెప్పినందుకు కొంచెం బాధగా, గిల్టీగా అనిపించింది. కానీ తను ఎదురు చూస్తున్న సమయం వచ్చింది. ఇక ప్లాన్ అమలులో పెట్టడమే మిగిలింది. రోజర్ని పిలిచి నెమ్మదిగా చెవిలో ఏదో చెప్పి 'అర్థమయ్యింది కదా! అదేగనక జరిగితే నువ్విక ఏమీ సందేహించొద్దు' అని చెప్పాడు. రోజర్ అతన్ని బెడ్ తో సహా వేన్ లో పడుకోపెట్టి, క్రయోనిక్స్ వేర్ హౌస్ దగ్గరకు తీసుకువెళ్ళాడు. అతన్ని గమనిస్తున్న డార్ కూడా వాళ్ళని అనుసరించాడు. అక్కడ అందరూ కలిసి విక్టర్ ని ఫ్రీజింగ్ కోసం ఐస్ టబ్ లో పెట్టడానికి మంచం మీదనుంచి ఎత్తబోతుండగా డార్ అవర్ గ్లాస్ ని ప్రక్కకు వంచాడు. దానితో కాలం స్థంబించి ఎక్కడివారక్కడే శిలల్లా ఉండిపోయారు.

"Hurting ourselves to inflict pain on others is just another cry to be loved."

న్యూ ఇయర్ ఈవ్... లోరేన్ తన స్నేహితురాళ్ళతో కలిసి న్యూ ఇయర్ పార్టీ కి వెళ్ళడానికి తయారవుతోంది. ఆమెకు వెళ్లడం ఇష్టం లేదు, కానీ స్నేహితురాళ్ల బలవంతం మీద వెళ్లడం తప్పటం లేదు. శారా తను ఒంటరిగానే ఉండాలని అనుకుంటున్నట్టు చెప్పింది. సరే తొందరగా వచ్చేస్తాను, రేపు మనిద్దరం కలిసి గడుపుదాం అని చెప్పి లోరేన్ వెళ్ళింది. తల్లి వెళ్ళిన తరువాత శారా గరాజ్ లోకి వెళ్ళి, కారు తలుపులూ కిటికీలు మూసేసి ఇంజన్ ఆన్ చేసింది. ఇంజన్ వదిలే కార్బన్ మోనాక్సైడ్ వల్ల చనిపోవాలని ఆమె ప్రయత్నం. బాధగా కళ్ళు మూసుకుని నిట్టూర్చింది. ఆమెకు ఈథన్ గుర్తొచ్చాడు. తను చనిపోయాక అతను తప్పక బాధ పడతాడు, తనవల్లే అని గిల్టీ ఫీలవుతాడు అని అనుకుంది. నెమ్మదిగా ఆమెకు దగ్గు మొదలయ్యి అది ఎక్కువయింది. కొంచెం కొంచెం మత్తుగా కళ్ళు మూతపడటం మొదలవుతుండగా గరాజ్ నుండి ఎవరో వ్యక్తి అరుస్తూ ఆమె దగ్గరికి రావడం ఆమెకి లీలగా తెలిసింది.

డార్ కార్ తలుపులు తీసి, ఆమెని ఎత్తుకుని గబగబా నడవడం మొదలుపెట్టాడు. అతనికి చాలా కోపం గానూ. నిస్పృహ గానూ ఉంది. తనని మళ్ళీ భూమి మీద పంపింది ఈ ఇద్దరూ అలా చచ్చిపోతుంటే చూడ్డానికి మాత్రం కాదు అనుకున్నాడు. కానీ తాను ఏం చెయ్యగలడో తెలీటం లేదు. శారాని చూస్తే అతనికి జాలేసింది. అతనికి 'అన్నిటికీ సరైన సమయం ఒకటుంటుంది' అన్న దేవదూత మాటలు గుర్తొచ్చాయి. బహుశా అది ఇదేనేమో అనుకున్నాడు. శారాని విక్టర్ ఉన్న వేర్ హౌస్ లోకి తీసుకెళ్ళి ఒక గోడకు ఆన్చి కూర్చోబెట్టాడు. లాబ్ లోకి వెళ్ళి విక్టర్ ని బయటకు మోసుకొచ్చి, శారా దగ్గరగా పడుకోపెట్టాడు. అవర్ గ్లాస్ కు రెండు ప్రక్కలా సపోర్ట్ గా ఉన్న రాడ్స్, ఒక్కోకటీ ఇద్దరి చేతుల్లోపెట్టి వారి గుప్పిట మూసాడు. అవర్ గ్లాస్ లో ఉన్న బంగారు రంగు మెత్తటి ఇసుక ఈ విశ్వంలోని అన్ని క్షణాలకు ప్రతీక అయితే, క్రింద భాగంలో పడిన ఇసుక గడిచిపోయిన క్షణాలు. పై భాగంలో ఉన్నవి ముందు ముందు రాబోయే కాలం. మధ్యనున్న అతి సన్నని జాయింట్ నుండి ఒక్కోటిగా క్రిందకి జారుతున్నవి ప్రస్తుత క్షణాలు. ఇద్దరినీ రక్షించాలి అంటే గడుస్తున్న క్షణాలని ఆపడమే మార్గం అని డార్ కి తోచింది. వెంటనే అవర్ గ్లాస్ పై భాగాన్ని ఓపెన్ చేసి, చెయ్యి లోపలికి పెట్టగానే అతి సన్నని పుల్లల్లా మారిన చేతివేళ్ల సాయంతో క్రిందకు జారిపడబోతున్న ఇసుకరేణువుని పట్టుకున్నాడు. విశ్వంలోని ప్రతీ అణువూ ఆ క్షణం దగ్గర పూర్తిగా స్థంభించిపోయింది.

"When we are most alone is when we embrace another's loneliness."

శారాకి మెలకువ వచ్చేసరికి తనెక్కడుందో ఆమెకి అర్థం కాలేదు. చేతిలో ఏదో తగిలితే కార్ స్టీరింగ్ అనుకుంది, కానీ అదొక అవర్ గ్లాస్ హేండిల్. ప్రక్కన ఒక వృద్ధుడు నేల మీద పడుకుని కనిపించాడు. ఆ పెద్ద హాల్లో వరుసగా పెద్ద పెద్ద గ్లాస్ సిలెండర్లు.

ఆమెకు భయం వేసింది. నెమ్మదిగా లేచి నిలబడింది, కానీ కాళ్ళకు నేల తగలటం లేదు. ప్రక్కనే ఉన్న గదిలోకి వెళ్ళింది. అక్కడ నలుగురు మనుషులు పోస్టర్లో ఉన్నట్టు ఫ్రీజ్ అయి ఉన్నారు. బయటకు వెళ్ళి చూస్తే రోడ్డు మీద కార్లూ, మనుషులూ, పడుతున్న స్నో అన్నీ ఎలా ఉన్నవి అదే పొజిషన్లో ఆగిపోయి ఉన్నాయి. ఆమెకు తను చనిపోయిందో బ్రతికుందో అర్ధం కాలేదు. భయపడి వెనక్కి హాల్లోకి వస్తే, ఆ వృద్ధుడు లేచి తిరుగుతూ కనిపించాడు.

విక్టర్ మెలకువలోకి వచ్చేసరికి తనెక్కడున్నాడో అర్ధం కాలేదు. తన మంచం రైలింగ్ ని పట్టుకోవాలని ప్రయత్నించాడు, కానీ అతని చేతిలో ఉన్నది వింతగా ఉన్న అవర్ గ్లాస్ రాడ్. తలెత్తి చూస్తే శవాలున్న సిలెండర్స్ కనిపించాయి. తనుండాల్సింది అందులో కదా అనుకున్నాడు. అతనికి తన శరీరం ఎంతో తేలిగ్గా అనిపించింది. దేన్ని ముట్టుకున్నా స్పర్శ తెలీటం లేదు. అపుడే తను ఫ్రీజ్ అయిపోయి తన ఆత్మ ఏమన్నా బయట తిరుగుతోందా అనుకున్నాడు. ఇంతలో ఇద్దరూ ఒకరినొకరు చూసుకుని, నువ్వెవరు అంటే నువ్వెవరు అని ప్రశ్నించుకున్నారు. 'నేనేక్కడున్నాను, ఇక్కడికెలా వచ్చాను' అని అడిగిన శారాకి 'ఇది మనుషుల్ని ఫ్రీజ్ చేసే దాచే లేబరేటరీ' అని దానిగురించి చెప్పాడు. 'నువ్వు కూడా అందుకే వచ్చావా ఇక్కడికి? అసలు నువ్వు ఎందుకు ఫ్రీజ్ అవ్వాలనుకున్నావు?' అని అడిగిన శారాకి విక్టర్ తన కథ చెప్పాడు. శారాకి వింతగానూ భయంగానూ అనిపించింది. నువ్వు ఈ సంగతి నీభార్యతో చెప్పలేదూ కదూ అని అడిగిన శారాని చూసి విక్టర్ ఆమె చాలా తెలివైనదని గ్రహించాడు. విక్టర్ తో మాట్లాడుతుంటే ఆమెకు తన తండ్రితో మాట్లాడినట్టు అనిపించింది. ఆమె కూడా తన కథ చెప్పింది, అయితే తను చనిపోడానికి ప్రయత్నించినట్టు మాత్రం చెప్పలేదు. మరి ఇక్కడికెలా వచ్చావు అని విక్టర్ అడిగితే, తనని ఒక వ్యక్తి మోసుకుని వెళ్లటం గుర్తుందనీ, అతన్ని ఒక వాచ్ షాప్ లో చూసిన గుర్తనీ చెప్పింది.

ఈలోగా ఏదో శబ్దం వినిపించి చూస్తే సిలెండర్ల వెనుక పడిఉన్న డార్ కనిపించాడు. అతనికి విపరీతమయిన నీరసంగా ఉండి బాగా దగ్గు రాసాగింది. వేల ఏళ్ళల్లో అతను ఇదే మొదటిసారి దగ్గటం. అతని వేళ్ళు మామూలుగా అయిపోయాయి. మూసిఉన్న గుప్పిటలో ఇసుక రేణువు భద్రంగా ఉంది. 'నువ్వెవరు? మేమిక్కడికెలా వచ్చాము? మాకేమయ్యింది? మేము బ్రతికున్నామా, చనిపోయామా' అని వారిద్దరూ అడిగిన ప్రశ్నలకు డార్ తన చేతిలో ఉన్న ఇసుకరేణువు చూపించి 'మీరిద్దరూ చచ్చిపోలేదు. ఇదుగో, ఈ క్షణంలో మీరిద్దరి జీవితాలు ప్రస్తుతానికి స్థంబించిపోయి ఉన్నాయి. మీ ఇద్దరినీ నేనే ఇక్కడికి తెచ్చాను. ఇప్పటి వరకూ జరిగినదాన్ని ఎవరమూ మార్చలేము. తరువాత ఏం జరుగుతుందీ అనేది ఇంకా వ్రాయబడలేదు.' అని చెప్పాడు. అతనికి సడెన్గా అతని కొడుకు చిన్నప్పుడు అమాయకంగా 'ఫ్యూచర్లో జరగబోయేది తనకి నచ్చనట్టయితే, దాన్ని విసిరేస్తాను' అన్న మాట గుర్తొచ్చింది. వెంటనే అతనికి తనేం చెయ్యాలో తెలిసింది. అవర్ గ్లాస్ పై మూత తీసి, అందులో ఉన్న ఇసుకంతా నేల మీద పోసాడు. సృష్టిలో ముందుముందు గడవాల్సిన క్షణాలన్నీ పెద్ద ఇసుక కుప్పలా బయటపడ్డాయి. అవర్ గ్లాస్ ని నేల మీద పడుకోబెడితే అది పెద్ద టన్నెల్ గా మారిపోయింది. ఆ ఇసుక మీదుగా నడిచి ఆ టన్నెల్ లోకి వెళ్ళి ఫ్యూచర్ లోకి చూడమని శారాకి చెప్పాడు.

"We all yearn for what we have lost. But sometimes, we forget what we have."

శారా తనతో విక్టర్ ని కూడా తనతో రమ్మని అడిగింది. విక్టర్ డార్ చెప్పేది ఏదీ నమ్మలేదు. అదంతా ఎవరో తన ప్లాన్ పాడుచెయ్యడానికి చేస్తున్న పని అనుకున్నాడు. కానీ శారా మరీ మరీ అడగటంతో కాదనలేక పోయాడు. శారా విక్టర్ చేయి గట్టిగా పట్టుకోగా, బంగారురంగులో మెరుస్తున్న ఇసుక మీదుగా నడుస్తూ ఆ టన్నెల్ లో శూన్యం లోకి నడుస్తూ వెళ్లారు. అలా లోపలికి వెళ్ళిన తరువాత ఒక షాప్ కనిపించింది. అది ఈథన్ అంకుల్ షాప్ అని శారా గుర్తు పట్టింది. అక్కడ ఈథన్, ఒక అమ్మాయీ ఉన్నారు. ఆ అమ్మాయి 'అందరూ శారా విషయంలో నీదే తప్పు అని అనుకోడం చాలా అన్యాయం' అని అంటే, ఈథన్ 'నాకు తెలుసు. అంతా ఆమెదే తప్పు. అదంతా నా

ప్రమేయం లేకుండానే జరిగింది.' అన్నాడు. తరువాత ఇద్దరూ సరదాగా ఉండటం చూసిన శారాకు గుండెల్లో గుచ్చినట్టూ బాధ కలిగింది. అతని మీద తన ప్రేమని చెప్పినప్పుడు అతనెలా చులకనగా తీసిపారేసాడో, అలాగే తన చావు కూడా అతనిని ఏమీ తాకలేదని, తను అనుకున్నట్టుగా తన చావుకి అతనేమీ బాధపడటం లేదనీ తెలిసి విపరీతమయిన బాధ కలిగింది. ఈలోగా అక్కడి సీన్ మారి శారా వాలంటీర్ చేసే హోమ్ లెస్ షెల్టర్ కనిపించింది. అక్కడికి ఎపుడూ ఆహారం కోసం వచ్చే ఓ వృద్ధుడు, అక్కడ సర్వ్ చేస్తున్న ఆమెను 'శారా ఎక్కడ? ఆమెను ఈమధ్య కనిపించలేదు' అని అడిగితే ఆమె 'శారా గురించి మాకెవరికీ ఏ కబురూ తెలీలేదు' అని చెప్పింది. ఆయన 'శారా మంచి పిల్ల. ఆమె క్షేమంగా ఉండాలని ప్రార్ధిస్తాను' అని అక్కడ హాల్లో కూర్చున్న మిగిలిన హోమ్ లెస్ జనాల దగ్గరికి వెళ్ళి కూర్చున్నాడు. ఉండటానికి ఇల్లు, తిండీ లేకపోయినా కూడా ఏదోలా బ్రతుకు సాగిస్తున్న వాళ్ళను చూసి శారాకి సిగ్గనిపించింది. వారానికి ఒకసారి వెళ్ళి వాళ్ళకి ఫుడ్ సర్వ్ చేసే తనగురించి పట్టించుకుంటారనీ, ఈథన్ కన్నా ఎక్కువగా వాళ్ళు ఆమె గురించి తలుచుకుంటారనీ కానీ ఆమె వూహించలేదు. ఆమెకు తన తల్లి గుర్తొచ్చింది.

మళ్ళీ అక్కడ సీన్ మారి, ఇపుడు ఒక కార్ డీలర్షిప్ కనిపించింది. పార్కింగ్ లాట్లో ఉన్న శారా అంకుల్ కార్లో లోరేన్, శారా అంకుల్ మార్క్ కూర్చుని ఉన్నారు. వాళ్ళు శారా ఆత్మహత్యకు ప్రయత్నించిన కారుని అమ్మడానికి వచ్చారు. లోరేన్ ఆ కారుని మళ్ళీ చూడటానికి ఇష్టపడలేదు, కానీ ఆమె సంతకం లేనిదే కుదరకపోవడం వలన ఆమె రావలసి వచ్చింది. ఆమె ఉబుకుతున్న కన్నీళ్ళను బిగబట్టి, పేపర్స్ మీద సంతకం చేసి, సేల్స్ మేన్ ఆ కారుని తీసుకుని వెళుతుంటే అది కనిపించినంతవరకూ కన్నీళ్ళతో చూస్తూ కూర్చుంది. శారాకి తను అలా ఏడ్చినపుడల్లా తల్లి తనని దగ్గరకి తీసుకుని ఓదార్చి ధైర్యం చెప్పటం గుర్తొచ్చింది. తల్లి ఎన్ని చికాకుల్లో బాధల్లో ఉన్నా, తనకోసం మాత్రం ఎపుడూ టైం కేటాయించడం కూడా గుర్తొచ్చింది. లోరేన్ 'నేను ఎక్కడికీ వెళ్ళకుండా ఉండాల్సింది. శారా ఎందుకిలా చేసింది? నాకేమాత్రమూ అనుమానం రాలేదేందుకు? నేను తన తల్లిని, కానీ తన బాధ తెలుసుకోలేకపోయాను. ఇది నా తప్పే' అని వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తుంటే, మార్క్ ఆమెని ఓదారుస్తున్నాడు. శారాకి దుఃఖం తన్నుకొచ్చింది. తను తన దుఃఖాన్నుండి తప్పించుకోవాలని అనుకుందే కానీ, అది తనని ప్రేమించినవాళ్ళకి ఎంత దుఃఖాన్నిస్తుందో ఆలోచించలేకపోయినందుకు బాధపడింది.

"Ends are for yesterdays, not tomorrows."

డార్ శారాని 'ఎందుకు నువ్వు చనిపోవాలనుకున్నావు? ఎందుకు నీ వాళ్ళని బాధపెట్టలనుకున్నావు?' అని అడిగాడు. శారా తన ఒంటరితనం, ఈథన్ వల్ల కలిగిన అవమానం చెప్పింది. అపుడు డార్ ఆమె కళ్ళ మీద చెయ్యి పెట్టి మూసి, తాను గుహలో ఉన్న దృశ్యం చూపించాడు. 'అది తనే అనీ, ప్రేమించిన భార్య లేకుండా ఒంటరిగా అక్కడ అనాది నుండీ ఉన్నాననీ, ఈ సృష్టిలో తనను మించిన ఒంటరి ప్రాణి లేదనీ, అయినా ప్రాణం తీసుకోడానికి ప్రయత్నించలేదనీ, ఎందుకంటే అది మనది కాదు' అని చెప్పాడు. 'ఈ బాధ ఎన్నాళ్లకు తగ్గుతుందీ' అని అడిగిన ప్రశ్నకు 'కొన్ని బాధలు ఎప్పటికీ తగ్గవు. అయినా నీకు ఇంకా చాలా బ్రతుకు ముందుంది. నువ్వు అది అక్కరలేదనుకున్నావు. కానీ నిన్ను కావాలనుకున్నవాళ్ళు ఉన్నారు. అది తెలుసుకోవాలి. నీకక్కర్లేదని వెనక్కి ఇవ్వాల్సింది నీ బ్రతుకు కాదు. ఏమో ఏ నిమిషంలో నువ్వు కోరుకుంటుంది జరుగుతుందో నీకేం తెలుసు. భవిష్యత్తు కలిగించే ఆశని తిరస్కరించకూడదు.' అని చెప్పాడు. శారాకి తను చేసిన పనికి సిగ్గనిపించింది. 'నాకు అప్పటితో అన్నీ ముగిసిపోయాయి అనిపించింది' అంది శారా. 'ముగిసిపోయినవి కేవలం నిన్నలు మాత్రమే. రేపటిరోజులు కాదు. నువ్వు సాధించాల్సినవి చాలా ఉన్నాయి. అవేమిటో చూడాలని ఉందా?' అన్నాడు డార్. 'ఊహూ, ఇప్పుడే వద్దు' అంది శారా. శారా నెమ్మదిగా బాధ లోంచి బయటపడే దారిలో ఉందని గుర్తించి డార్ తేలిగ్గా వూపిరి పీల్చుకున్నాడు.

అంతసేపూ విక్టర్ ఇద్దరినీ గమనిస్తూ ఉన్నాడు. అతనికి శారా మీద అభిమానమూ జాలీ కలిగాయి. 'పిచ్చిపిల్ల ఒక పనికిరానివాడి ప్రేమకోసం ప్రాణాలు తీసుకోవాలనుకుంది, మంచిదయింది ఇప్పటికయినా తెలిసింది ఆమెకి. నేనయితే ఎపుడో చెప్పుండేవాడిని 'ఏ ప్రేమకీ మన ప్రాణాలు తీసుకునేంత విలువలేదు అని' అనుకున్నాడు. గ్రేస్ అయితే తను చేసినవన్నీ తెలిసికూడా ప్రాణాలు తీసుకుని ఉండేదా అనుకున్నాడు. అయితే జరుతున్నవీ, తను చూస్తున్నవీ ఏదో భ్రమ అన్న ఉద్దేశ్యంలోనే ఉన్నాడు ఇంకా. డార్ క్రమక్రమంగా నీరసించడం, వూపిరి తీసుకోవడం కూడా కష్టం కావడం గమనించాడు. డార్ విక్టర్తో నీకు కూడా నేనొకటి చూపించాలి అన్నాడు. విక్టర్ మొదట అడ్డుచెప్పినా, శారాతో కలిసి ఇసుకలోంచి టన్నెల్ లోపలి ఫ్యూచర్ లోకి నడిచాడు.

మొదట వాళ్ళకి క్రయోనిక్స్ వేర్ హౌస్ కనిపించింది. జెడ్ గ్రేస్ ని తీసుకుని లోపలి వచ్చి ఒక సిలిండర్ చూపించాడు. గ్రేస్ నమ్మలేనట్టుగా మొహాన్ని చేతులతో మూసుకుంది. అది భయమో, అసహ్యమో విక్టర్ కి తెలియలేదు. జెడ్ 'విక్టర్ తనకి ప్రత్యేకంగా ఒకటి కావాలని అడిగాడు. సారీ, తను మీకు చెప్పలేదని నాకు తెలియదు' అని చెప్పి మీరు కొంతసేపు ఒంటరిగా ఉండొచ్చు అని వెళ్ళిపోయాడు. గ్రేస్ ఆ సిలిండర్ను కొంతసేపు చేతులతో తడిమింది. జరిగిన దాన్ని తట్టుకోలేక బాధతో తూలి పడింది. ఉన్నట్టుండి ఆ సిలిండర్ని చేతులతో ఇష్టం వచ్చినట్టు పిచ్చిగా బాదింది. వెనక్కితిరిగి చూడకుండా వెళ్ళిపోయింది. అది చూసి విక్టర్ సిగ్గుతో చితికిపోయాడు. 'నేను మృత్యువుని అధిగమించాలి అనే ఆశలో, భార్య కన్నా ఎక్కువగా డాక్టర్లను నమ్మాను. భార్యకి ఆఖరి చూపునీ, అంత్యక్రియలకు శరీరాన్ని కూడా దక్కనివ్వలేదు. నన్ను క్షమిస్తుందా' అనుకున్నాడు. ఇంతకీ నా ప్లాన్ పని చేసిందా లేదా చూపించు అని అడిగాడు. అపుడు వాళ్ళు ఫ్యూచర్లో కొన్ని వందల ఏళ్ళు ముందుకు ప్రయాణించారు.

"A man who can take anything will find most things unsatisfying. And a man without memories is just a shell."

ఇపుడు వాళ్ళు ఒక పెద్ద నగరం మధ్యలో ఉన్నారు. ఎక్కడా కొంచెం ఖాళీ లేకుండా కట్టిన హై రైజ్ బిల్డింగ్స్, కృత్రిమంగా ఉన్న వాతావరణం, పరిసరాలూ, మనుషులూ. ఎక్కడా ముసలివారనేదే కనిపించలేదు. ఇంతకీ నేను బ్రతికానా అని అడిగితే, డార్ అవునన్నట్టు తలూపాడు. ఆహా, తను చావుని మోసం చేసి తిరిగి బ్రతికాను అని విక్టర్ గర్వంగా నవ్వుకున్నాడు. అతనికి తెలిసినదంతా బిజినెస్ భాష మాత్రమే, అయితే సక్సెస్, లేదా ఫెయిల్యూర్. అయితే వీళ్ళందరిలో నేను ఎక్కడ ఉన్నాను అని అడిగిన విక్టర్ కి డార్ ఒక వైపు చూపించాడు. అది ఒక పెద్ద భవనంలోని విశాలమయిన హాలు. అందులో గోడల నుండి పెద్ద పెద్ద స్క్రీన్లు వేలాడుతున్నాయి. ప్రతీ స్క్రీన్ మీదా విక్టర్ జీవితంలోని చిన్నప్పటి నుండీ ముఖ్యమయిన ఘట్టాలు స్లైడ్ షో లా ప్రదర్శిస్తుంటే, వేల కొద్దీ జనాలు ఆసక్తిగా వాటిని చూస్తున్నారు. అందులో ఒకదానిలో డార్ ఒక ఎత్తైన బిల్డింగ్ మీద కూర్చుని విక్టర్ ఆఫీసు కిటికీ వేపు చూస్తున్న స్లైడ్ కూడా ఉంది. 'అది నువ్వే కదా, ఎందుకు నన్నలా పరిశీలిస్తున్నావ్?' అని అడిగాడు విక్టర్. 'నువ్వెందుకు జీవితకాలాన్ని మించి బ్రతకాలని ఆశపడుతున్నావో తెలీక ఆశ్చర్యపడుతున్నాను' అన్నాడు డార్. ఏం? ఎందుకు ఆశపడకూడదూ అని విక్టర్ అడిగితే, 'అదేమీ వరం కాదు. నేను అనుభవించాను కాబట్టి అది నాకు తెలుసు' అన్నాడు డార్.

'వాళ్ళెందుకు నా జీవితాన్ని అలా చూస్తున్నారు? నేనెక్కడ ఉన్నాను ఇపుడు?' అని అడిగిన విక్టర్ కి ఒక మూలగా చూపించాడు డార్. దగ్గరికి వెళ్ళి చూసిన విక్టర్ భయంతో వణికిపోయాడు. అక్కడ ఒక పెద్ద గ్లాస్ ట్యూబ్లో విక్టర్ శరీరం ఉంది. అది పింక్ రంగులోకి మారి, ముడతలు పడి క్రుంగి, చర్మం కమిలిపోయి, తలకి అక్కడక్కడా వైర్లు తగిలించి ఉంది. ఆ వైర్లు బయట రకరకాల మెషీన్లకు కనెక్ట్ చెయ్యబడ్డాయి. కళ్ళూ పెదవులూ బాధతో ఉన్నట్టు తెరుచుకుని ఉన్నాయి. జనాలు మ్యూజియంలో చూసినట్టు అతని శరీరాన్ని చూస్తున్నారు. విక్టర్ అది జీర్ణించుకోలేకపోయాడు. 'ఇలా జరగడానికి వీల్లేదు. నేను ఆరోగ్యంగా తిరిగి లేవాలి అని కండిషన్. దానికి నేను

బోలెడు డబ్బు చెల్లించాను. ఆ డాక్యుమెంట్స్ ఎక్కడ? నా లాయర్లు ఎక్కడ?' అన్నాడు కోపంతో. డార్ 'ఇప్పుడవన్నీ పోయాయి. నీ లాయర్లూ లేరు. నీ ఆస్తులూ లేవు. పాత చట్టాలు పోయి కొత్త చట్టాలు వచ్చాయి.' అన్నాడు. వీళ్ళందరూ ఏం చేస్తున్నారు అని అడిగిన విక్టర్ తో 'ఇపుడు వాళ్లకి నువ్వో కళాఖండానివి. నీ జ్ఞాపకాలు వాళ్ళకి అపురూపం. వాళ్ళదంతా స్పీడ్ యుగం. వాళ్ళకి ఎమోషన్స్, సంతృప్తికరమైన జీవితం అంటే ఏమిటో తెలీదు. వాటికి వాళ్ళకు మిగిలిన ఏకైక ఆధారం నువ్వు. నీ తలకి పెట్టిన మెషీన్ల ద్వారా నీ జ్ఞాపకాలని స్టడీ చేస్తున్నారు, ఎమోషన్స్ ని ఎలా అనుభూతి చెందాలో నేర్చుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు' అని చెప్పాడు డార్.

"With endless time, nothing is special. With no loss or sacrifice, we can't appreciate what we have."

'నాది సంతృప్తికరమైన జీవితమా! నేనే తృప్తి అనేది లేక బ్రతుకు వెంట పరుగులు పెట్టానే. అంటే ఇపుడు ఇంకెంత అధ్వానమయ్యిందో కదా ఆ ఆరాటం, తాపత్రయం' అనుకున్నాడు విక్టర్. చివరగా విక్టర్ ఇక్కడే ఉంటానని చేసిన అబద్ధపు వాగ్దానం నమ్మి, తొందరగా వచ్చేస్తానని చెప్పి గ్రేస్ పార్టీకి వెళుతున్న స్లైడ్ తో విక్టర్ జ్ఞాపకాలు ముగిసాయి. గ్లాస్ ట్యూబ్ లోని విక్టర్ కంటి నుండి, బయట విక్టర్ కంటి నుండీ ఒక కన్నీటి చుక్క కారింది. గ్రేస్ పట్ల తనింత క్రూరంగా ఎలా ప్రవర్తించాడా అని సిగ్గుపడ్డాడు విక్టర్. డార్ విక్టర్ కన్నీటి చుక్కని వేలితో తీసి చూపించి 'ఇపుడు అర్ధమయిందా. అంతులేని జీవితకాలంతో ప్రత్యేకతేమీ లేదు. మనం కొన్ని కోల్పోకుండా ఉంటే ఉన్నదాని విలువ ఎప్పటికీ తెలుసుకోలేము.' అన్నాడు. దేవదూత చెప్పినది 'దేవుడు మన రోజుల్ని నిర్ణీతంగా ఇచ్చేది, వాటి విలువ పెంచడానికే' అని ఇపుడు అర్ధమయింది డార్ కి. అపుడు డార్ వాళ్ళిద్దరికీ తన కథ చెప్పి, విక్టర్ తో ఇలా అన్నాడు. ' నేనూ లెక్కలేనన్ని జీవితకాలాలు బ్రతికాను. కానీ జీవించలేదు. నా భార్యా పిల్లలూ, బంధువులూ ఎవరూ తోడు లేరు. అలా ఎన్నాళ్ళు బ్రతికితే మాత్రం ఏమిటి ప్రయోజనం?'

డార్ పరిస్థితి విషమించింది. చెమటలు పట్టి స్పృహ కోల్పోయాడు. శారా విక్టర్ ఏం చెయ్యాలో తెలీక, అతని చెరో చేతిని ఇద్దరూ తమ కళ్ళ మీద పెట్టుకుని చూస్తే, డార్ ఏలీ తో నీ బాధని ఆపుతాను అని చెప్పటం, అతను నిమ్ టవర్ వైపు పరిగెట్టడం కనిపించాయి. అలానే అతను గుహలోకి విసిరెయ్యబడటం, అక్కడ దేవదూత అతన్ని నువ్వు కాలాన్ని నియంత్రించే శక్తి కోరుతున్నావా అని అడగటం కనిపించింది. ఆ దేవదూతని చూసి ఇద్దరూ ఆశ్చర్యపోయారు. అతనెవరో కాదు, వాళ్ళిద్దరూ వెళ్ళిన గడియారాల షాపు యజమాని. డార్ కు కూడా ఏలీ వచ్చిన జబ్బే వచ్చిందని వారికి అర్ధమయింది. ఇద్దరూ అవర్ గ్లాస్ సాయంతో డార్ ని, ఏలీ జబ్బుతో బాధపడుతున్న కాలం దగ్గరికి వెనక్కి తీసుకెళ్ళారు. ఏలీ డార్ ఇద్దరూ ఒకరి చేతులు ఒకరు పట్టుకుని, ఒకరి శ్వాస ఒకరిలో కలుస్తుండగా చివరి ఊపిరి పీల్చారు. ఇద్దరి ఆత్మలూ ఏకమయి ఆకాశంలోకి ఎగిసి మెరిసే నక్షత్రాలయ్యాయి.

"Only God can write the end of your story."

అవర్ గ్లాస్ మళ్ళీ చిన్నగా మారిపోయి, గడిచిన క్షణాలు క్రిందభాగం లోకి, గడవాల్సిన క్షణాలు పైభాగంలోకి చేరుకున్నాయి. కాలం తిరిగి కదలటం ప్రారంభించింది. కారులో విషవాయువు పీలుస్తూ స్పృహ కోల్పోతున్న శారా తన ఫోన్ మోగడంతో తిరిగి స్పృహలోకి వచ్చింది. తల్లి హేపీ న్యూ ఇయర్ అని చెప్పడానికి చేసిన ఫోన్ కాల్ అది. మగతలో ఉన్న శారాకి జరుగుతున్నది అర్ధమయి, కష్టం మీద కార్ డోర్ తెరచుకుని, నేల మీద పాక్కుంటూ గరాజ్ లోంచి బయటకి వచ్చి ఇంటిముందు పడిపోయింది. ప్రక్కింటి వారు ఆమెని చూసి ఎమర్జెన్సీకి తీసుకెళ్ళడంతో ప్రాణాపాయం తప్పింది. హాస్పిటల్లో ఆమె ప్రక్క బెడ్ మీద విక్టర్ అనే వృద్ధుడు అడ్మిట్ అయ్యాడు. అతన్ని రోజర్ అనే వ్యక్తి కడుపు నొప్పి అని తీసుకొచ్చాడు. ఆరోజు సాయంత్రం ఇంట్లోంచి బయలుదేరే ముందు విక్టర్ రోజర్ తో 'నేను ఏ కారణం వల్లయినా నా నిర్ణయం మార్చుకుంటే ఒక కోడ్ వర్డ్ చెపుతాను. నువ్వు వెంటనే సందేహించకుండా ఈ ప్లాన్ ఆపేయించు' అని చెప్పాడు.

అక్కడ ఐస్ బకెట్లోకి పెట్టడానికి విక్టర్ ను ఎత్తుతున్న క్షణంలో, విక్టర్ కళ్ళు తెరిచి రోజర్ ని చూసి కోడ్ వర్డ్ చెప్పాడు. వెంటనే రోజర్ వాళ్ళను ఆపేసి విక్టర్ ను ఎమెర్జెన్సీ కి తీసుకువెళ్ళాడు. విక్టర్ రోజర్ తో చెప్పిన కోడ్ వర్డ్ 'గ్రేస్'.

ఆ తరువాత ఓ మూడునెలలకి విక్టర్ చనిపోయాడు. ఆ మూడునెలలు తమ జీవితంలో మరిచిపోలేనంత సంతోషమయిన కాలం అని గ్రేస్ అంటుంది. విక్టర్ చనిపోయే ముందు తన విల్లులో, ఓ ప్రఖ్యాత కాలేజీలో శారా ఎంతవరకూ చదువుకుంటే అంతవరకూ అయ్యే మొత్తం ఖర్చు విరాళంగా వ్రాసాడు. ఏళ్ళు గడిచాయి. శారా సైంటిస్ట్ అయ్యి కేన్సర్ కు మందు కనిపెట్టింది. ఆమె తన అభినందన సభలో మాట్లాడుతూ తన టీచర్స్ కు, టీమ్ మేట్స్ కు కృతజ్ఞతలు చెప్పి, తల్లిని గర్వంగా అందరికీ పరిచయం చేసింది. విక్టర్ అనే మంచి మనిషి సహాయం లేకపోతే ఇదంతా సాధ్యమయి ఉండేది కాదని ప్రత్యేకంగా కృతజ్ఞతలు అతన్ని తలుచుకుని తెలియచేసుకుంది.

సాధారణమైన కథాంశమే అయినా, నేర్పుగా ఆసక్తిగా కథ చెప్పడం మిచ్ సొంతం. తన అన్ని పుస్తకాల్లోలాగే ఇందులో కూడా జీవనసౌందర్యాన్ని, అనుబంధాల ప్రాముఖ్యతనీ సున్నితమయిన సంఘటనలతో చెప్తారు. ఈయన కథలలోని పాత్రలు పాఠకుల మనసుకి చేరువయిపోతాయి. అర్హతలేనివాడివల్ల మనసు గాయపడి ప్రాణాలు తీసుకోవాలనుకున్న అమాయకపు శారా, ప్రేమించిన భార్య తనతో ఉండదని తెలిసీ ఒంటరిగా ఇంకో లైఫ్ కోసం ప్రాకులాడుతున్న స్వార్ధపరుడు విక్టర్, తెలియక చేసిన తప్పుకి తను లెక్కపెట్టలేనంత మూల్యం చెల్లించిన డార్...ప్రతీ పాత్ర మనతో కథ ముగిసిన తరువాత కూడా చాలా కాలం ఉంటారు. చిన్న చిన్న వాక్యాలతోనే ఎక్కువ ప్రభావం కలిగించేలా వ్రాయడం, హృదయాన్ని తాకే కొసమెరుపు వాక్యాలూ మిచ్ శైలి. కొన్ని వాక్యాలు మళ్ళీ మళ్ళీ చదివిస్తాయి. ఇందులో డార్ ఏలీ పాత్రలు ఏడమ్, ఈవ్ పాత్రలకు రూపం అనుకోవచ్చు. అలాగే డార్ (Father Time) డార్విన్ కు రూపమేమో అనిపించింది నాకు. నిమ్ కట్టిన టవర్ Tower of Babel కు సింబల్ అనీ అనుకోవచ్చు. ఇదే రచయిత వ్రాసిన ఇతర పుస్తకాలకు పరిచయాలు స్వర్గంలో పాఠాలు మరియు జీవించడం నేర్పిన గురువు కౌముదిలో చదవొచ్చు.

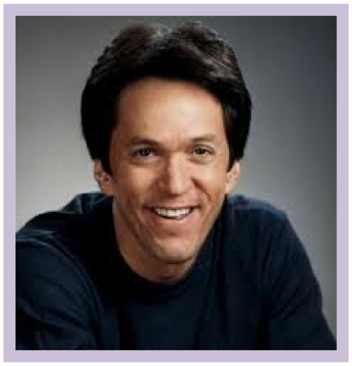

రచయిత గురించి: Mitch Albom వృత్తిపరంగా ఫ్రీలాన్స్ స్పోర్ట్స్ జర్నలిస్ట్. ప్రవృత్తి రచన, స్క్రీన్ ప్లే రచన, రేడియో & టీవీ ప్రోగ్రామ్స్ ప్రసారాలు, పాటలు వ్రాయడం, సంగీతం కూర్చడం, అన్నిటినీ మించి సంఘసేవ. ఆయన మొదటి రచన 'Tuesdays with Morrie' అనే మెమోయిర్ (స్మృతి సంస్మరణ) చాలా పేరు పొందిన రచన. ఆయన వ్రాసిన ఫిక్షన్ నవలలు కూడా దాదాపు నలభై భాషల్లోకి అనువదించబడి మిలియన్ల కాపీలు అమ్ముడుపోయాయి. Five People you meet in Heaven, For One more day, The Time Keeper, Have a little Faith, First Phone Call from Heaven అనే ఫిక్షన్ నవలలు వ్రాసారు. కొన్ని సేవాసంస్థలు ద్వారా ఛారిటీ పనులు కూడా విరివిగా చేస్తున్నారు. ఆ వివరాలు ఆయన వెబ్ సైట్లో చూడవచ్చు.

(రచయిత్రి బ్లాగు http://padamatikoyila.blogspot.com/)

(వచ్చే నెల మరో మంచిపుస్తకంతో కలుసుకుందాం)

COMMENTS